MIJNE ZIEL DORST NAAR DEN LEVENDEN GOD

(♩ = ca. 88)

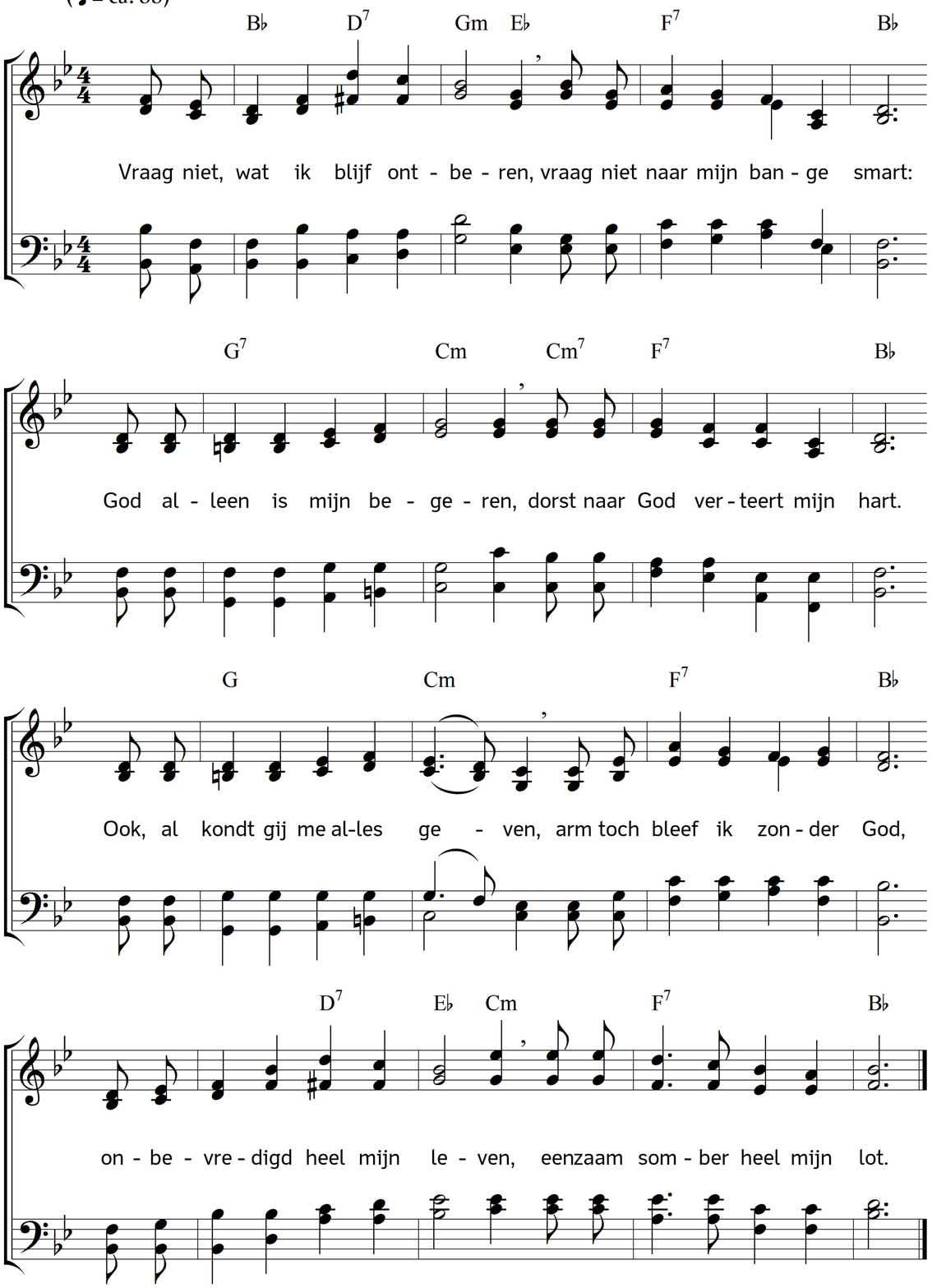

2. Wat de wereld moog' bevatten,
rijkdom, schoonheid, roem en macht,
wetenschap en kunst en schatten,
niets bevredigt, niets geeft kracht.
Kracht tot leven, lieven, lijden,
troost, geduld, bij hoon en spot,
en een heengaan met verblijden
schenkt alleen mijns levens God!

3. Neen, geen goden zonder leven,
kunstig werk van steen of hout,
kunnen mij voldoening geven:
't hart blijft bij hun' aanblik koud.
Neen, geen goochelspel der zinnen,
geen begrippen van 't verstand,
kunnen ooit dien dorst verwinnen,
dorst naar God, waar 't hart van brandt.

4. Ach, wanneer zal 'k daartoe komen,
dat 'k Uw aangezicht aanschouw,
en, aan de ijdelheên ontkomen,
eeuwig me aan U toevertrouw?
Ach, wanneer wacht mij die zegen,
dien Uw heilig Woord belooft,
dat mij niets, op al mijn wegen,
U meer uit het harte rooft?

5. Wanneer zal Uw Geest mij wijden
tot een' tempel Uwer eer?
Mij in waarheid doen belijden:
Uw wil is ook mijn wil, Heer?
Wanneer zal al mijn begeren
in "dit ééne" ondergaan:
eeuwig, als Uw werk U te eren,
en ten Uwen dienst te staan?

6. O, mijn God, 'k blijf U verwachten;
Uwe stem spreekt in mijn borst:
Hij, die u van dorst doet smachten,
lest voor eeuwig eens uw dorst.
Levende fonteinen bruisen
eens door 't land, nu dor en wild:
waar de levensstromen ruisen,
wordt de dorst naar God gestild!

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Vertaling: Johannes Riemens. Muziek: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2010, 2016 Johannes Thomas Rüegg. Bron: www.christmysong.com/129/